25/06/2019

Όταν ο Απόστολος Παύλος πήγε στην Κόρινθο

/ Γνώμες

Μιχάλης Μιχαλακόπουλος

Ο Παύλος δεν ήταν μόνο ένα έξοχο πνεύμα, μια λαμπερή φυσιογνωμία, μια χειμαρρώδης γλώσσα. Ήταν και ένας εκπληκτικός χειρώνακτας. Ένας άριστος σκηνοποιός. Όταν έφτασε στην Κόρινθο το 52 μΧ, δεν δυσκολεύτηκε να βρει δουλειά για να μην επιβαρύνει τους αδελφούς, όπως έλεγε. Τον «προσέλαβαν» ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα, διωγμένοι από τη Ρώμη πρόσφατα, που είχαν στη Κόρινθο ανοίξει εργαστήρι σκηνοποιίας.

Την ημέρα στη δουλειά με τα χοντρά αδιάβροχα υφάσματα ή με τα κατάλληλα δέρματα και τα βράδια με το λόγο, ο Απόστολος ύφαινε και έστηνε τη Σκηνή της Νέας Θρησκείας.

Η Κόρινθος από τα αρχαία χρόνια ήταν πολυάνθρωπη, πολυφυλετική και πλούσια. Το μεγαλύτερο πέρασμα του αρχαίου κόσμου. Μεγάλος εμπορικός κόμβος γι Ανατολή, Δύση, Νότο και Βορρά. Οι Ρωμαίοι το 146 πΧ την κατεδάφισαν γιατί τη φοβήθηκαν για να την ανεγείρουν και πάλι όταν κατάλαβαν την αξία της.

Κέντρο συνάντησης πολιτισμών, θρησκειών, δοξασιών, γνώσης. Ένα μεγάλο χωνευτήρι, που δεν έπαυε να «τήκει» ιδέες, νοοτροπίες, πληροφορίες, γνώσεις, φυλές, σε ιστορικό βάθος. Ακριβή οικονομικά, ακριβοθώρητη πολιτισμικά, ελιτίστικη κοινωνικά, αναντικατάστατη στρατηγικά, όλα αυτά συμπυκνώθηκαν στις γνωστές πέντε λέξεις: ***«Ου παντός πλειν ες Κόρινθον».***

Η Ρώμη ήταν απόμακρη. Κέντρο μόνο του ***imperium.*** Πρωτεύουσα της αυτοκρατορίας για να οργανώνει τους θριάμβους των νικητών, να εξυφαίνει τις συνωμοσίες των επίδοξων αρχηγών και να θεσπίζει νόμους δυσεφάρμοστους στην πανσπερμία των υπηκόων. Η Έφεσος, που ήταν μία από τις τρεις μεγαλύτερες πόλεις του τότε κόσμου αποτελούσε τον άλλο φάρο στην άλλη άκρη του Αιγαίου και επέπρωτο να διαδραματίσει σπουδαίο ρόλο στη διάδοση του Ευαγγελίου.

Το κέντρο βάρους της αυτοκρατορίας με τη νέα θρησκεία -μικρό κατά μικρό- μετατοπιζόταν προς την Ανατολή.

Στην Κόρινθο, στην τρίτη μεγάλη πόλη του αρχαίου κόσμου των ρωμαϊκών χρόνων, σε περιβάλλον αλλοπρόσαλλο, πανσπερμικό, εχθρικό, καταδυναστευόμενο, αμαρτωλό, ήρθε ο Απόστολος των Εθνών να κηρύξει το νέο μήνυμα της σωτηρίας. Επιφυλακτικός στην αρχή μέχρι να γνωρίσει το νέο περιβάλλον προπαρασκεύαζε προσεκτικά το ακροατήριο του με τα κείμενα των προφητών για την έλευση του Μεσσία και σιγά-σιγά μέσα στη συζήτηση έριχνε το όνομα του Ιησού.

Προοδευτικά το κήρυγμά του έγινε ανοιχτό και ξεκάθαρο. Με παρρησία μιλούσε πλέον για τον κατελθόντα εξ ουρανών, σταυρωθέντα και αναστάντα Ιησού, που θα έρθει πάλι να κρίνει τον κόσμο. Δεν άργησε να έρθει η «απαρχή» του κηρύγματος του Παύλου. Οι πρώτοι καρποί. Δεν άργησαν όμως να ξεσπάσουν και οι πρώτες αντιδράσεις. Οι πλούσιοι έμποροι της εβραϊκής κοινότητας δεν μπορούσαν να δεχτούν ότι ο αναμενόμενος Μεσσίας πέθανε πάνω στο σταυρό της καταισχύνης σαν άσημος δούλος ή κακούργος. Η θύελλα ξέσπασε. Το πλήθος ουρλιάζει και απειλεί τη ζωή του Αποστόλου. Ο Παύλος κλονίζεται και θέλει να αναχωρήσει. Μένει όμως γιατί εμφανίζεται στο όνειρό του ο ίδιος ό Χριστός και τον ενθαρρύνει:

«Μείνε Παύλο. Μη φοβάσαι. Έχω πολλούς δικούς μου σε αυτή την Πόλη!». Ο Παύλος φυσικά έμεινε. Η Εκκλησία της Κορίνθου κραταιώθηκε. Το νέο σωτήριο μήνυμα του Χριστού απλώθηκε σιγά-σιγά πέρα από την πόλη και στα ενδότερα της περιοχής.